

Steagul roșu

Organ al Comitetului orășenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orășenesc

Anul XIX
XXIX Nr. 5 515

Duminică
16 Iulie
1967

4 pag. 25 bani

ASCENSIUNE CALITATIVĂ LA „VISCOZA” LUPENI

Motiv de satisfacție? Da, și nu numai atât. E vorba mai ales de confirmarea rezervei uriașe descătuseate prin sporirea exigenței și spiritului de răspundere în muncă.

Colectivul Fabricii de fire artificiale „Viscoza” Lupeni se poate mândri, pe drept cuvânt, cu faptul că a încheiat semestrul I al anului cu un bilanț îmbucurător care i-a încununat strădaniile în îndeplinirea indicatorilor de plan și a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă. S-au produs peste plan 2,7 tone fire de mătase artificială și 7,6 tone sulfură de carbon; s-au obținut importante depășiri la producția globală și pro-

ducția marfă, economii la prețul de cost și la dotațiile de stat; a sporit productivitatea muncii și, fapt ce trebuie relevat, a fost îmbunătățită simțitor calitatea firelor. Din cantitatea de fire produse în acest an 66,5 la sută a fost de calitate A, respectându-se astfel angajamentul luat, de a da cu 0,5 la sută mai multe fire de mătase de cea mai bună calitate.

Cum s-a ajuns la acest rezultat? În primul rând prin creșterea răspunderii personale în producție și a exigenței controlorilor de calitate. Desigur că și măsurile tehnico-organizatorice aplicate au concurat la obținerea acestui succes.

De la tov. Martonossy Francisc, șeful controlului tehnic de calitate al F.F.A. „Viscoza” Lupeni, am aflat că în primul semestru al anului, față de aceeași perioadă a anului trecut, numărul reclamațiilor primite de la beneficiari privind calitatea necorespunzătoare a firelor a scăzut de la 8 la 3. Intrucât s-a constatat că toate aceste reclamații au fost generate de așa zise vicii ascunse (defecte ale bobinei în interior), s-a pus un accent deosebit pe controlul inter-fazic. Așa de exemplu, la răsucit și bobinaj, controlul inter-fazic a fost încredințat unor muncitoare care au dovedit multă exigență față de propria

lor muncă. Dintre acestea amintim pe Stoiculescu Maria și Dabu Ecaterina din răsucit, Boancă Elena și Borbely Rozalia din bobinaj. Pentru efectuarea unui control mai exigent și nepărtinitor, întregul personal al C.T.C. a fost supus unei examinări, care se preconizează să se facă trimestrial. Tot în acest scop s-a prevăzut ca la prepararea chimică, filatură și depănat, controlul inter-fazic să fie încredințat unor persoane specializate, coordonate direct de către C.T.C. Aceste măsuri au dus la creșterea exigenței controlorilor de calitate și, implicit, a răspunderii muncitorilor direct productivi.

Margareta MICA

Numai promisiunile nu rezolvă treburile gospodărești

Cetățenii din Sohodol — Paroșeni, în marea lor majoritate, sînt oameni care țin la aspectul estetic al cartierului în care trăiesc. Ți-e mai mare dragul să te apropie de locuințele unor gospodari ca Munteanu Gheorghe, Resiga Blăguț, Cafca Ion, Sina Lazăr, Sepnișky Wilhelm și alții ale căror curți sînt transformate în parcuri cu flori, arbuști și pomi; locuințele fiind și ele curate, zugrăvite (chiar și pe dinafară), iar strada măturată. Mai sînt însă, din păcate și cetățeni, ce-i drept

mai puțini, care, prin tot ce fac sau prin ce nu fac (!) pătează estetica cartierului. Acolo unde locuiesc cetățenii Ionic Nicolae, Burlan Ionel (zis Țăranu), Baleia Ionel și alții iarba crește în fața casei și pe stradă pînă-i bună de cosit. „Cositul” este lăsat pe seama vacilor pe care Drăgoi Rozalia și Vlaicu Doina le scot pe stradă sau în cartier la păscut. O dată cu vacile, pe stradă „se plimbă” și giștele locatarilor Țiru Ion, Roșca Ioniță, Adămoș Ion și ale altora. Dacă mai adăugăm și ciinii ce dau tîrcoale cartierului „peisajul” este complet.

Astfel de cetățeni nu numai că nu depun nici cel mai mic efort ca să înfrumusețeze locul unde stau sau strada din fața casei lor, dar murdăresc și ce fac ceilalți locuitori ai cartierului. Pe lângă aceștia mai sînt și alții ca Pavelonescu Ion sau cum sînt chiriașii de la casa cu nr. 2 din strada Piscului care rămîn pasivi la tot ce se face în jurul lor. Ii poți vedea intrînd și ieșind într-o zi de mai multe ori pe poartă, împiedicîndu-se de buruieni, dar nu se apleacă să le rupă. Mai bine-și lovesc bombeurile pantofilor de pietre decît să le dea la o parte. Unii, tot din această categorie, au „reușit” să-și transforme locuința și curtea în „monumente ale dizgrației”. Cel mai elocvent exemplu în această privință este Rad Petru Bonea. Acesta are o „mare pasiune”: strînge fier vechi și zdrențe. Nimic rău în asta, numai că el nu predă nici zdrențele la D.C.A. și nici fierul vechi la I.C.M. Nu

BENONE PANAITESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Controlul calității reparațiilor de întreținere se află în centrul atenției comunistului Pașca Viorel, șeful unei echipe de lăcătuși din sectorul IX al minei Vulcan. Fotoreporterul nostru l-a surprins tocmai făcînd această operație.

STRADA

*Cine nu te-a cîntat veșnic
tînăr fluviu ce-ți tălăzuești
apele vii în albia de bitum
spre bucurii și neazuri cotidiene!
Cine nu-și aduce aminte,
cu patetism și stringere de inimă,
în clipele de răgaz, de strada
unde s-a născut, de strada
anilor copilăriei, de*

INSTANTANEU

*cea unde se afla școala unde
pentru prima oară a așternut
un cuvînt pe foaia imaculată,
de strada pe care a avut primul
randevu, de strada pe care...*

*Contemporană cu istoria a
cine știe cîte generații, strada
ca și oamenii își are amintirile ei.*

*...Pe strada noastră principală,
în aceste zile, au înflorit
teii (în fața Școlii generale
nr. 1) motiv de o promenadă
nocturnă pentru a ne lăsa
pradă amintirilor și farmecului
străzii în ore de odihnă
(relativă) citadină. În
duelul reflectoarelor care a-*

Tiberiu KARPATIAN

(Continuare în pag. a 3-a)

Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România exprimă adîncă lor durere cu prilejul înecării din viață a strălucitului reprezentat al culturii românești — Tudor Arghezi.

Clasic al literaturii noastre, marele poet și prozator și-a consacrat cu dăruire întreaga viață și activitate făuririi unei opere monumentale străbătută de o incandescentă dragoste pentru patrie și po-

por, de înalte idealuri ale umanismului și progresului social.

Scrisul lui Tudor Arghezi, înobilat de un fierbinte patriotism, reprezintă o vibrantă imagine poetică a marilor transformări din anii luminoși ai făuririi României socialiste. Neîntrecut maestru al cuvîntului, ale cărui lucrări reprezintă o remarcabilă expresie a înaltelor virtuți creatoare ale poporului român, Tudor Arghezi a adus o contribuție nepieritoare la îmbogățirea tezaurului culturii naționale și universale.

Comitetul Central al
Partidului Comunist Român

Consiliul de Stat al
Republicii Socialiste România

Consiliul de Miniștri al
Republicii Socialiste România

★ ★ ★

Academia Republicii Socialiste România, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Uniunea Scriitorilor anunță cu profundă durere înecarea din viață, după o grea su-

ferință, în ziua de 14 Iulie 1967, ora 22,30 a marelui poet și prozator al țării noastre, clasic al literaturii române, academicianul, Tudor Arghezi, președintele de onoare al Uniunii Scriitorilor.

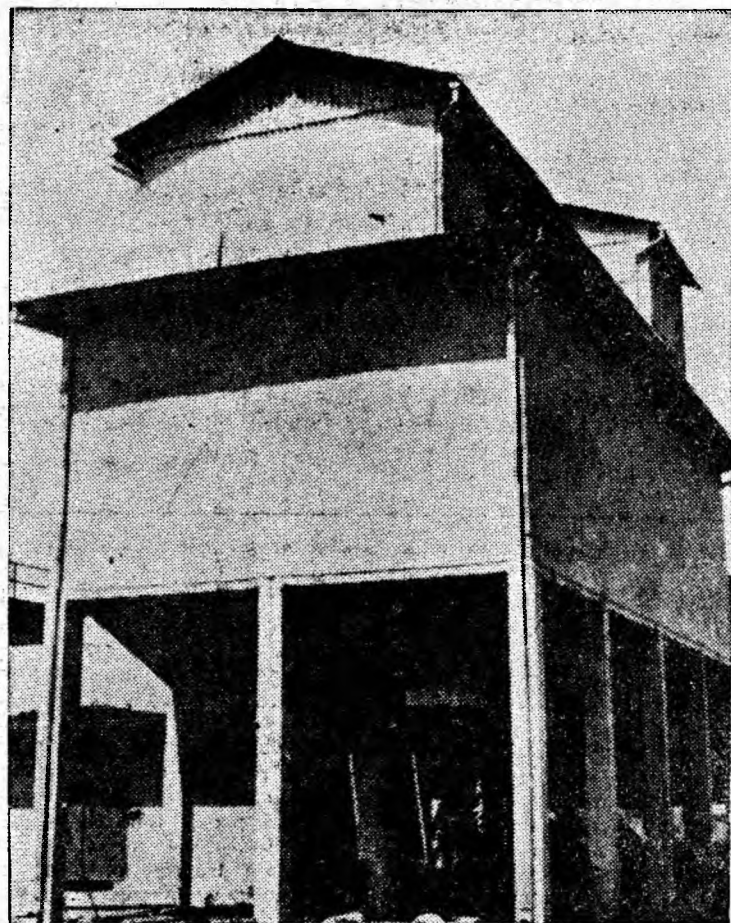
Academia
Republicii Socialiste România

Comitetul de Stat pentru
Cultură și Artă

Uniunea Scriitorilor din
Republica Socialistă România

Zilele acestea, la Petrila s-a terminat construcția unei magazii moderne de insilozare a cimentului. Clădirea este gata pentru recepționare și așteaptă să fie în curînd predată spre folosire beneficiarului.

Foto: N. Moldoveanu

PE TEME DE EDUCAȚIE

Mai bine n-o cunoșteam...

Pe scaunul din fața noastră s-a așezat un băiat blond, cu părul tăiat scurt, îmbrăcat într-un trening albastru. După ce ne-a fixat cu ochii lui vioi, a început să se joace cu creionul de pe masă. Discuția s-a înfiripat anevoie. Întrebat, Nelu ne-a vorbit despre preocupările lui, despre modul în care-și petrece ziua. Ne-a povestit că-i place să se plimbe. De curînd a fost la Jieț. Apoi, amintindu-și parcă ceva dureros, a tăcut. O tristețe profundă i s-a așternut pe chip. După cîteva clipe Nelu a început din nou să vorbească.

— M-am dus la Jieț, ca să-mi cunosc mama... Am auzit că locuiește acolo. Imi pare rău că m-am dus. Mai bine n-o cunoșteam...

Ne-a surprins luciditatea judecății exprimate de copilul din fața noastră. În acel moment ne-am întrebat: ce l-a determinat oare pe Nelu să-și judece cu atîta asprime mama?

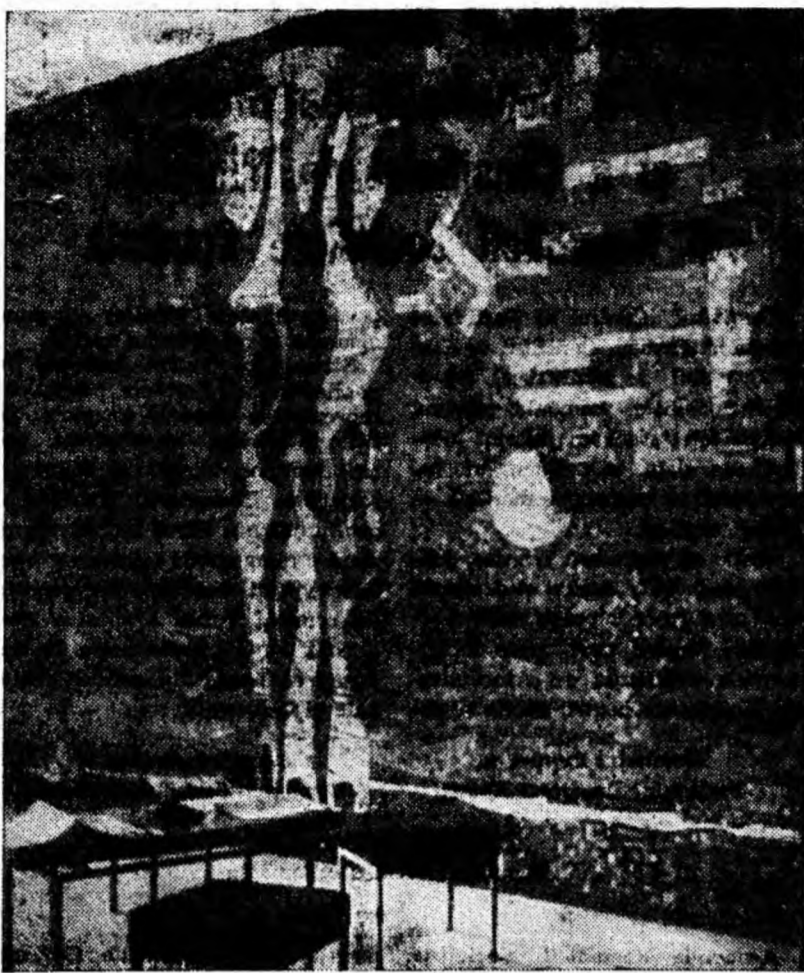
A fugit fără să privească înapoi

...1953. O tînără de 20 de ani a fost internată la maternitatea din

Petroșani. A născut un băiat. Curînd femeile din salon au remarcat la Susana o oarecare nervozitate. Adesea o vedeau stînd îngîndurată cu privirea pierdută pe geam. Într-o seară, la 16 zile de la internare, Susana n-a mai venit în cameră. Au trecut cîteva ore. Cineva s-a dus s-o caute. N-a găsit-o. Copilul trebuia alăptat... Dar n-avea

M. CHIOREANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Foaierul Casei de cultură a sindicatelor din Petroșani s-a îmbogățit de curind cu câteva lucrări valoroase de artă monumentală. Interesul vizitatorilor este suscitât mai ales de mozaicul „Compoziție în albastru și roșu” (în clișeu) care prezintă o noutate atât ca realizare cât și prin materialul din care este executat.

PĂIANJENUL ȘI CELELALTE...

(In loc de fabulă)

Păianjenul? Nu l-ai văzut?
El are-o burtă de burghez,
O gură mare, nevăzută,
Și-n capu-i mic un singur crez...

Cu trupul hid și de hapsin
El naște-n tina nopții clare
O pinză slabă-n foi de fin
Și se-ascunde ca-ntr-o boare...

Il vezi și nici nu-ți vine-a crede
Că prostu-n fulgi de borangic
Teșuți prin gura lui băloasă
Va prinde-nții un greier mic...

Sătul apoi se va retrage
Intr-un cotlon ascuns în zid.
Și-n spațiul din apropiere
O plasă țese mai avid...

Și muștele — minuni tirzii
In primăvara lumii verzi,
Cătind în viața lor orgii,
Vor cade-n plasă
când nu crezi...

Ai să-l vezi iar pe piciorongul
Cum își tirăște burta mare
Spre singurul ospăț de zi
Primit parcă cu-acreditare...

Așa mereu, ospăț cu pindă
Se naște-n pinza-borangic.
Și-așa vor trece spre izbîndă
Bondari iviți mai... din nimic.

ION MOCIOI

ORIZONT CULTURAL ȘI RECEPTIVITATE — iată ce se cer unui librar

Trecind pragul librăriilor — aceste tezaure ale gândirii universale, aceste lăcașe păstrătoare ale scumpelor relicve care sînt cărțile — ne impresionează varietatea și bogăția titlurilor afișate în rafturi.

Sînt cărți — comoară pentru înobilirea sufletelor. Sînt cărți din cele mai diverse domenii destinate celor mai diferite categorii de oameni. Pentru fiecare se găsește cartea potrivită. Dar... de cele mai multe ori nu și cea solicitată. Este foarte adevărat că pătrunzînd în aceste unități din rețeaua de desfacere a cărții, cititorul, vizitatorul frecvent al librăriilor, solicită fiecare o carte oarecare. De foarte multe ori obișnuitul vizitator cere numai și numai același gen de carte. Cerințele — după cum se știe — sînt mari, depășind numărul exemplarelor repartizate librăriei respective. Dar nu aceasta contează!

Sînt altele alte „probleme” interne, locale, specifice muncii librarilor, de rezolvarea cărora depinde înălțurarea difuzării greoaie a multor titluri. Titluri care — după cît se pare — ocupă de prisos spațiul în librării.

În urma unui raid întreprins prin câteva librării din Vale, ne-am convins că, nu peste tot, acei care

sînt obligați, prin specificul meseriei pe care o practică, să sonda opinia publică a cititorilor — mai precis librării — nu cunosc îndeajuns cerințele comerciale ale propriei lor îndeletniciri. Am aflat, cu această ocazie, că în ceea ce privește vînzarea cărților, Valea Jiului nu stă pe un loc de cinste. Discutînd cu tov. Roman Francisc, responsabilul librăriei „Ion Creangă” din Petroșani despre această stare de fapte, ne-am întărit concluzia că, deși își desfășoară munca în mediu urban unde cerințele sînt destul de diverse, nu dispunem de prea mulți librari pasionați. Și aceasta se vede și se... constată. Comparativ cu vînzarea cărții în anii trecuți se pare că s-au făcut totuși pași înainte. Dacă privim însă vînzarea cărții pe cap de locuitor, în toate localitățile Văii noastre, situația nu este de loc „roză”. Deși se îndeplinește și chiar se depășește, uneori cu mult, planul de desfacere a cărții în mai toate librăriile (exceptînd pe cea din Aninoasa).

Trecînd dincolo de cauzele... obiective (mai clar: număr insuficient de lucrări suprasolicitate și reversul acestui fenomen — stocurile serioase de lucrări care imo-

CULTURĂ — ARTĂ

SALTUL CALITATIV SE LASĂ AȘTEPTAT (II)

Reflecții despre mișcarea artistică de amatori din Valea Jiului

Se știe că sensul mișcării artistice de amatori este să prilejuiască unui mare număr de oameni manifestarea aptitudinilor, să le împlinească o necesitate spirituală, să le dea posibilitatea de a-și exercita talentele. Activitatea artiștilor amatori este o pasiune, un mod de a petrece plăcut, instructiv și recreativ timpul liber. Firesc ar fi deci, ca nu goana după rezultate imediate, după premii și... deplasări la o fază superioară a concursurilor, să determine pregătirile acestor oameni pasionați. Singurul și cel mai important stimulent al amatorilor — dacă poate fi vorba de stimulent — nu-l constituie concursul propriu-zis, ci tocmai atracția spre artă, dorința de a se cultiva și îmbogăți sufletește, prin „încercările” într-un domeniu sau altul al artei. Ne-am pus întrebarea: de ce mișcarea artistică de amatori de la noi din Vale nu face pași mai substanțiali înainte, de ce se alcătuiesc formații „redutabile” doar atunci cînd este anunțat un concurs de amploare ca după „ieșirea” din concurs să se autodizolve (nu toate bineînțeles) sau să intre în anonim?

După cum se știe, concursurile artistice — cum a fost concursul al VIII-lea — se organizează din doi în doi ani, cu scopul de a se cunoaște valorile artistice apărute și dezvoltate din masa artiștilor amatori, de a „scoate la lumină” talentele cele mai remarcabile, pentru a fi apoi popularizate.

Cel mai important dintre scopurile acestui concurs republican este însă, acela de a se verifica, în ansamblu, care este activitatea de păstrare și valorificare a folclorului în toate lăcașele de cultură. Or, pentru a se da o imagine veridică a realității muncii de culturalizare artistică la cluburi și cămine culturale, este necesară permanentizarea activității amatorilor, în ciuda marii fluctuații — inerentă în această muncă.

Potențial insuficient explorat

Ce ne-au arătat, pe scenă — din punct de vedere al nivelului artistic — formațiile și soliștii noștri amatori în cadrul celor trei faze ale concursului al VIII-lea? A fost ex-

plorat îndeajuns, în lăcașele noastre de cultură, potențialul artistic de care dispunem? Analiza succintă a drumului activității formațiilor prezentate în concursul al VIII-lea va edifica — în parte — asupra a ceea ce s-a făcut în acest sens și asupra perspectivelor ce ne stau în față.

Este un lucru cunoscut că, în mediul muncitoresc, ca la noi, o tradiție mai veche au doar fanfarele și corurile. La toate cluburile sindicatelor din Vale au existat și există fanfare. Dacă la început repertoriul acestor formații instrumentale avea, firesc, un conținut pronunțat agitatoric, treptat, fanfarele, răspunzînd exigențelor estetice mereu mai înalte, au început (greu, cu multă timiditate), să abordeze lucrări mai evolute și complexe.

Manifestîndu-se însă ocazional și nu cu scopul de a contribui la îmbogățirea culturii muzicale atât a înșiși componenților formației cît și a auditorilor, unele din aceste fanfare, cu un repertoriu învechit, nu mai emit... pretenții de a avea o valoare ridicată. Doar fanfarele din Lupeni și Petrița dovedesc, în plus față de celelalte, că nu-și desfășoară activitatea chiar sporadic deși nici ele n-au fost permanente prezente la manifestările artistice organizate.

În legătură cu formațiile corale, la timpul convenit, în perioada pregătirilor pentru prima fază a concursului al VIII-lea, am arătat că la cluburile sindicatelor din Uricani, Vulcan, Lupeni și Aninoasa aceste formații, mult apreciate cîndva, au fost aproape dizolvate din lipsă de... talente sau dirijori.

Corurile cluburilor din Petrița și Lonea, reunite într-unul singur pentru faza regională — ale căror calități interpretative sînt incontestabile — s-au familiarizat deja cu partituri complexe, prin îmbogățirea repertoriului cu lucrări destul de ample. Principalul stimulent moral, care ar putea să determine componenții corului să militeze pentru continua lui dezvoltare și afirmare, este cuprinderea în repertoriu a unor lucrări variate — suite corale, cantate, coruri din opere, prelucrări și aranjamente de folclor și muzică ușoară — în așa fel încît corul să poată fi prezent aproape la orice spectacol prezentat pe scena clubului sau în alte părți.

Grup vocal — gen nou, accesibil și plăcut maselor de spectatori — nu avem decît pe cel de la clubul din Vulcan. Sergiu Boiță, dirijorul acestui grup vocal, trebuie și poate să abordeze nu numai lucrări cu profil folcloric, ci și piese clasice din patrimoniul muzicii universale. Totodată, aici se simte necesitatea recrutării unor „voci” dinafara liceului, prezentarea a cît mai multe spectacole.

La toate cluburile și căminele culturale din Vale, precum și în multe întreprinderi, s-au organizat o multitudine de formații orchestrale de amatori, felurite ca gen.

Fie că se manifestă ca formații de sine stătătoare (uneori mai pu-

țin valoroase), fie ca formații de acompaniament, tarafurile și orchestrele de muzică ușoară — constatare generală — au pornit la drum cu un număr minim de instrumentiști, unii din ei nepregătiți temeinic. Mai numeroase sau mai puțin numeroase ca componență, tarafurile din Lonea, Uricani și Lupeni n-au prejudiciat audiența — ca altele — cu disonanțe, deși uneori nivelul interpretărilor soliștilor le-a diminuat din calități. Și, venind vorba de soliști, e necesar să arătăm că rezerva de talente artistice e departe de a fi fost folosită. Dispunem în Valea Jiului de „voci” apreciabile, multe în formă, care așteptată o „mină” pricepută pentru a fi cu adevărat lansate, voci ale căror modulațiuni și inflexiuni dovedesc calități native incontestabile. În ceea ce privește orchestrele și soliștii de muzică ușoară de la Casa de cultură Petroșani și de la clubul din Lupeni, rămînem la părerea că datorită accesibilității și popularității de care se bucură acest gen în masele cele mai largi, muzica ușoară are menirea să cultive la oameni, de vîrstă și profesii diferite, sentimente înalte și luminoase, să dezvolte gustul estetic. Dar nu prin repetarea șarjată a efemerelor „melodii preferate”, intens difuzate la radio, într-un spectacol auditiv artistic... neconcludent. Putem discerne valorile autentice de falsele valori nu ferindu-ne de a face aprecieri, ci oferind publicului muzică adevărată, îndrumîndu-l să-și formeze capacitatea de a judeca muzica.

Privind activitatea multor brigăzi artistice de agitație prezentate în concurs, nu putem spune decît că accentul principal trebuie pus — mai cu temei aici decît la alte formații — tocmai pe permanentizarea activității acestora. Cu laurii câștigați în fața juriului, nu se contribuie absolut deloc la îmbogățirea vieții artistice, la calitatea programelor. Aceleași cuvinte sînt valabile și pentru formațiile de dansuri care cer mult exercițiu pentru o mai mare siguranță și prestanță în scenă.

Pe plan republican se cere multă, foarte multă exigență față de cei mai buni artiști amatori. Același lucru trebuie să-l dovedească și toți cei ce răspund de munca cultural-educativă din Valea Jiului. Instructorii care se ocupă de instruirea artiștilor amatori trebuie să aibă o pregătire temeinică în domeniul artei. Pentru ca să-și desfășoare munca, la care s-au angajat, de descoperire, valorificare și afirmare multilaterală a talentelor din rîndurile oamenilor muncii e necesar ca acești instructori să dovedească pasiune, inițiativă, perseverență. Artiștii amatori să găsească la ei îndemn și sprijin, îndrumare și ajutor competent. Or, în această direcție mai este mult de făcut. Pentru ca arta amatorilor din Valea noastră să fie, cîndva, recunoscută ca fiind la un nivel calitativ ridicat este nevoie deci de o muncă perseverentă, tenace chiar, e nevoie de pasiune.

V. TEODORESCU

CÎNTEC DE PACE

Cîntec de veacuri
ce-și cere-implinirea.
Pacea e totul: lumina, iubirea.
Ce pieptul inundă din slavă;
Pacea e floarea atît de suavă.
Ce-n părul iubitei o pui
Cînd ea își zîmbește
cu ochi albaştrui
Și limpezi ca cerul
scăldat de lumini;

Pacea e ritm de ciocan,
ce spada o frînge în plug,
să scoată din gîle belșug;
Pacea e glasul mistriei
ce crește pe-naltele schele.
Și pruncii cei fragezi,
ce miine urca-vor spre stele.

IOAN CHIRĂȘ

TELEVIZIUNE

16 iulie

- 9,00 Cum va fi vremea?
- 9,02 Gimnastică de inviorare.
- 9,10 Emisiune pentru copii și tineretul școlar: Filmul artistic: „Norok Kekek”. Vă invităm în excursie: Valea Oltului.
- 10,45 Emisiunea pentru sate.
- 12,15 Concert simfonic. (Inchiderea stagiunii de concert).
- 17,00 Campionatele Internaționale ale României la sărituri în apă.
- 18,30 Magazin 111.
- 19,30 Telegazeta de seară.
- 19,50 Seară de dans — ritmuri vechi și moderne.
- 20,20 Film artistic: „Cavalerul Pardailan”.
- 21,45 Instantanee de vacanță — emisiune muzicală.
- 22,10 Invitata noastră: Cântăreața suedeză de muzică ușoară Nina Mizell.
- 22,35 Telegazeta de noapte.
- 22,45 Telesport.
- 23,00 Inchiderea emisiunii.

Mai bine n-o cunoșteam...

(Urmare din pag. 1)

cine să facă acest gest gingaș... Susana fugise. Plecase fără urmă, fără remușcare și fără să se întrebe vreodată ce s-a întâmplat cu băiatul cărui i-a dat viață, pe care l-a adus pe lume și apoi l-a părăsit. N-o preocupa soarta lui și n-a mai trecut pe la maternitate spre a se informa ce s-a întâmplat cu el...

O floare culeasă din... noroi

Lui Bakò B. îi plac mult copiii. Dar n-a avut niciunul. Stătându-se cu soția, au hotărât să înfieze un copil. Zilele au trecut repede. Nelu avea abia 6 luni când Bakò B. s-a prezentat la maternitate și l-a înfiat. De atunci s-au scurs aproape 14 ani. În acest timp vitregiile vieții n-au ocolit această familie. Băiatul s-a îmbolnăvit. Peste doi ani a trebuit să stea la o școală specială. Acolo a învățat să scrie și să citească. Deși familia a avut multe necazuri, totuși, Nelu, s-a bucurat de căldura căminului părintesc, de dragostea și afecțiunea statornică a tatălui său adoptiv.

În urma unor neînțelegeri, Bakò a divorțat de prima soție. S-a recăsătorit. Din cea de-a doua căsnicie au rezultat trei copii. În prezent familia Bakò numără șase persoane. Nelu mai are trei frați: pe Adalbert, de 7 ani, pe Francisc, de 3 ani și pe Antal, de câteva luni.

— Pe Nelu îl cresc de la vârsta de 5 ani — ne-a spus Bòrișka, actuala lui mamă adoptivă. Nu face nici o deosebire între copii. Toți sînt ai noștri...

— Uneori nu ne ascultă, dar noi îl iubim — ne-a declarat Bakò B., tatăl adoptiv al copilului. Nu va duce, nici în continuare, lipsă de nimic. Aici e familia lui, aici a crescut pînă acum, ne vom îngriji și mai departe de soarta lui.

Deși a înfiat copilul, Bakò n-a văzut-o niciodată pe mama lui adevărată. Și de atunci au trecut 14 ani. De curînd o cunoștință i-a spus că ea trăiește și locuiește la Jieț. Nelu a aflat. Și-a exprimat dorința, legitimă de altfel, s-o vadă, s-o cunoască. O vecină a Susanei (mama adevărată a băiatului) a fost sollicitată să înlesnească întîlnirea lor.

Mai poate fi numită mamă?

Vecina a întrebat-o pe V. Susana dacă n-a avut copii.

— N-am avut — a răspuns ea indiferentă.

— Totuși, e un băiat care-ți poartă numele — a susținut vecina.

— Nu-i al meu — i-a replicat Susana grăbindu-se spre casă.

...Într-o zi Nelu se juca în fața casei lui V. Susana. Ea a ieșit în curte. L-a privit lung căutîndu-l trăsăturile. O clipă cele două perechi de ochi s-au întîlnit. Ai copilului s-au plecat. Nelu a așteptat un semn, un gest. Dar n-a fost făcut. Susana n-a simțit nimic privind copilul din stradă. Pentru ea era un străin. A plecat. S-a înscuiat în casă...

Comportarea ei a îndurerat pe Nelu lovindu-l în sentimentele lui cele mai calde, smulgîndu-i mărturisirea de la începutul rîndurilor de față: „Mai bine n-o cunoșteam”.

...Cu opt ani în urmă Susana s-a căsătorit cu V. Constantin, vagonetar la mina Jieț. Om cumsecade, gospodar. Și el iubea copiii. Adevărat, îi reproșa că n-au și ei unul. Totuși, Susana nu i-a mărturisit că are un băiat. Poate lucrurile luau altă întorsătură. Lipsa unui copil i umbrise un timp căsnicia Susanei. Dar a venit ideea salvatoare. Au înfiat o fetiță, pe Lili, fiica unei surori de-a lui V. Constantin. Și astfel, în casa lor a revenit armonia și liniștea.

Așa stînd lucrurile, apariția lui Nelu stingherea, evident, viața tînită a Susanei. Îi reamîntea trecutul. De aceea nu l-a recunoscut. Dar totuși... copilul există, Susana! El va ține minte purtarea ta și dacă, acum te acuză cu timiditatea adolescentului, mai tîrziu, te va judeca cu mintea omului matur pentru că i-ai refuzat, fie măcar pentru că i-ai refuzat, fie măcar pentru o jumătate de oră, să-ți spună MAMA!

STRADĂ

(Urmare din pag. 1)

duc în ambianța străzii (uneori chiar cu o viteză nepermisă) pulsul secolului, strada pare un fragment de basm, în care tuburile de sticlă curbate în fel și chip deasupra vitrinelor dau un crîmpet din farmecul curcubeului.

Avem și noi asemenea pietre strălucitoare în salba care împodobeste strada cu teii înfloriți, dar vai, nu toate lucesc la fel, mai mult, unele chiar deloc. Din puținele firme și reclame luminoase chemate să-și aducă aportul la conturarea personalității străzii noastre principale, unele nu funcționează de ani de zile. Altele, cu o caligrafie știrbă pîlpie din cînd în cînd, rușinate parcă, în noaptea plină de poezia unui iulie generos.

Din moment ce au fost puse la locul lor, de ce aceste firme luminoase pâlcesc personalitatea nocturnă a străzii?

Împodobind fruntea străzii cu noi diademe împletite din culorile gazelor încătușate în labirintul de cristal vom îmbogăți firește biografia ei urbanistică, dar vom dovedi și respect față de amintirile noastre care se pierd undeva printre malurile străjuite de teii care la rîndul lor au fost plantați poate tocmai cu intenții la fel ca ale noastre.

Numai promisiunile nu rezolvă treburile gospodărești

(Urmare din pag. 1)

vrea și basta! Le „depozitează” de ani de zile în mijlocul casei. Și de sub grămezi ies șoareci, șoșbirie și alte lighioane. Astfel, o casă nouă, frumoasă (proprietatea I.E.C. Paroșeni!) ajunsă pe o astfel de „mină” a devenit un focar de infecție nu numai pentru locatarul Bonea, care se complăce într-o astfel de situație, ci și pentru vecini.

Curățenia cartierului mai este compromisă și din cauza sectorului I.C.O. Vulcan. Mașinile de la salubritate nu trec pe aici decît foarte rar (în loc de două ori pe săptămîină, de două ori pe... lună). Acestea toate sînt cunoscute de altfel și de Sfatul popular Vulcan, și de circumscripția a III-a sani-

tară Paroșeni — care e la cîțiva metri de cartier, și de sectorul I.C.O., și, mai ales, de cei care murdăresc cartierul, de cei care nu pun un deget la înfrumusețarea lui. De ce nu se ia nici o măsură de către organele în drept — cele amintite — împotriva recalitrării locuitorilor din cartier.

P. S. Într-o ședință avută cu cetățenii, tov. Bicoi Ion, secretarul Sfatului popular Vulcan, promitea solemn că deficiențele gospodărești din cartierul Sohodol vor fi în mod hotărît remediate. Din păcate, după aproape două luni, nu s-a îndreptat nimic. Probabil ați uitat și de astădată, ca și de alte ori, de promisiune? De-asta scriem. Să vă mai aducem aminte...

Poliгамia nu se pedepsește?

Eroul nostru se numește Nicolae Crainic și este un fost miner al sectorului aeraj de la E. M. Vulcan. S-a despărțit de mină prin desfacerea contractului de muncă, nu de către el, pentru că a avut nemotivate cu nemiluita. Acum lucrează pe defileu. A stat el ce a stat „pe liber” dar nu putea cere altcuiva să-i întretină soțiile legitime sau nelegitime, cu care își duce viața împreună, iar el numai să se folosească de ele. Și în cele din urmă s-a hotărît să meargă pe defileu. Prima soție (legitimă) Alexandrina, i-a dăruit o fată și un băiat. S-au despărțit, iar copiii i-au împărțit „frățeste” — fata la mamă, băiatul la tată. Acum băiatul e mare, harnic și cuminte. Are 18 „primăveri” și lucrează la C.F.R. Vulcan. Numai că ce agonisește copilul „papă” dragul de tătuc cu femeile care-l devin soții... sezoniere.

ria a fost aruncată în stradă și Cainic a adus în casă pe Bana Agripina, în vîrstă de 23 de ani, „fără serviciu”. Numai că nici Maria Gruită nu s-a lăsat. L-a acționat în judecată pe omul cu care a trăit pentru a-l obliga să recunoască copilul de 6 luni și pentru a-și primi partea din valoarea lucrurilor agonisite împreună. A urmat la rînd una Sanda de 19 ani, care a „fugit” de la el tocmai la Amara. După aceea s-a împăcat cu a doua soție legitimă, Sofia (Crainic). Însă la scurt timp a bătut-o „măr” și ea a plecat de... bună voie, iar el a adus acasă o altă Agripină despărțită de soț prin divorț. Agripina Țiprigoi a stat cit a stat dar și ea a pățit ca celelate. Soțul buclușea a adus peste ea pe a treia soție legitimă pe nume Mihea Maria... În sfîrșit, a adus-o din nou pe Agripina (Țiprigoi).

Ar fi inutil să mai continui cu înșiruirea soțiilor legitime sau nelegitime ale acestui „vajnic” soț. Comportarea lui se cunoaște în tot Vulcanul. Dar nu ridică nimeni un deget pentru a opri... acest tăvălug de pe panta abruptă a imoralității. Dacă e confundat nesăbuita sete de... posesiune cu „viață trăită din plin”, de ce nimeni nu-i atrage atenția asupra conduitei care ultragiază calitatea de om și legile moralei? La baza societății, a moralei noi se află acea microsocietate temelnic consolidată — familia. Morala noastră nouă nu admite, în nici un caz... divertismente pe teme de familie. Îndreptați-l pe acest om, opriți-l să-si... dovedească asemenea „calități” de „crai” prin sfidarea tuturor concepțiilor moralei!

Iuliu POPA

MESAGER AL BUCURIEI

Vară sau iarnă, pe soare sau ger, aproape în fiecare zi, pe ulițele comunei Cîmpu lui Neag poate fi văzut un om cu o tolbă la sold. Strigă pe la porți: „Poșta, a sosit poșta!...” Intră prin curți, bate la uși. Atunci cînd în prag întîlnește chipul gazdei îi înmîinează plicul sau cartea poștală cu rîndurile scrise de cei dragi. Apoi, la poarta altei case și iar la alta... pînă cînd volumul tolbei scade, iar bucuriile oamenilor cresc. Dar, cine este acest mesager al bucuriei? Cine este acest om făurar al zîmbetelor cristaline pe buzele celor care primesc plicuri? Este Munteanu Dumitru, poș-

tașul de „cursă lungă” cum îi spun în glumă cîmpenii. Cei care nu l-au cunoscut pînă azi, vă oferim prilejul. Poștașul Munteanu coboară dimineața devreme la Uricani de unde ridică corespondența și presa. Zîtnic străbate 11 km; uneori, cînd e timpul bun, pe jos, pentru că așa-i place. Alteori, cu vreo mașină ocazională sau cu autobuzul. Muncește cu rivnă și pasiune, iar rezultatul sirguinței lui este satisfacția oamenilor care citesc la timp ziarul. Cei 95 de abonați la presă ai comunei îl stimează pentru punctualitatea sa.

C. VALER

Crinii — simbolul verii — au înflorit

PROGRAM DE RADIO

17 iulie

PROGRAMUL I: 7,00 RADIOJURNAL; 7,45 Sumarul ziarului „Scînteia”; 8,00 Tot înainte (emisiune pentru pionieri); 8,20 MOMENT POETIC; 8,25 La microfon, melodia preferată; 9,25 Sfatul medicului: Profilaxia și tratamentul lombosciaticii; 9,30 Program muzical; 10,45 Piese pentru pian de Smelana; 11,00 BULETIN DE ȘTIRI; 11,03 Cronică economică; 11,18 Parada soliștilor și a orchestrelor de muzică ușoară; 12,00 Muzică ușoară de vioară Butnaru și Vasile Vasilache-junior; 12,15 Bibliotecă și bibliotecari; 12,30 Soliști și orchestre de muzică populară din diferite orașe ale țării; 13,00 RADIOJURNAL; 13,13 Succese ale muzicii ușoare; 13,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 14,00 Concert de estradă; 15,00 BULETIN DE

Formații de muzică ușoară; 22,00 RADIOJURNAL. Sport. Buletin meteorologic; 22,15 Muzică ușoară; 22,45 MOMENT POETIC; 22,50 Muzică ușoară; 24,00 BULETIN DE ȘTIRI; 0,05 Melodiile nopții; 2,55—3,00 BULETIN DE ȘTIRI.

FILME

17 iulie

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Copiii lui Don Quijote; Stadion: Minunata Angelica; Republica: Montparnasse 19; PETRILA: Anunt matrimonial; LONEA — Minerul: Barbă roșie, seria I—II; ANINOASA: Cei 7 din Teba; VULCAN: „33”; PAROȘENI: Triumful lui Robin Hood; LUPENI — Cultural: Giuseppe la Varsovia; BĂRBĂTENI: Domnul; URICANI: Casa din Montevideo.

Viata internațională

PRIMIREA AMBASADORULUI ROMÂNIEI DE CĂTRE PREȘEDINTELE R. F. A GERMANIEI

BONN 15 (Agerpres). — La 14 iulie 1967, președintele Republicii Federale a Germaniei, Heinrich Lübke, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România, Constantin Oancea, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

Ambasadorul român a adresat președintelui Republicii Federale a Germaniei, în numele președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, urări de sănătate, fericire personală, urări de pace și prosperitate populației Republicii Federale a Germaniei.

El a arătat că „dezvoltarea rapidă a potențialului economic creează României posibilități de extindere a relațiilor de colaborare internațională cu toate statele, indiferent de orînduirea lor social-economică, pe baza respectării independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, avatajului reciproc și neamestecului în treburile interne”.

În încheiere, ambasadorul Constantin Oancea și-a exprimat speranța că în îndeplinirea misiunii sale se va bucura de bunăvoința președintelui și guvernului federal.

În răspunsul său, președintele Republicii Federale a Germaniei, Heinrich Lübke, l-a felicitat pe ambasadorul român, spunînd, între altele, următoarele: „La îndeplinirea misiunii dv. vețî putea porni de la stadiul cu adevărat îmbucurător care există încă de pe acum în relațiile dintre cele două țări. Aceasta se referă, înainte de toate, la domeniile economic, tehnic, științific și cultural care ocupă un loc atât de important în viața națiunilor noastre”.

După ce a subliniat că guvernul federal va sprijini toate străduințele îndreptate spre îmbunătă-

țirea raporturilor dintre Republica Federală a Germaniei și Republica Socialistă România, președintele federal Heinrich Lübke s-a declarat de acord cu ambasadorul român că „stabilirea relațiilor diplomatice trebuie și poate servi nu numai relațiilor dintre cele două țări, ci și cauzei destinderii și securității în Europa și în lume”.

În încheiere, președintele Republicii Federale a Germaniei a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România urări de sănătate și un viitor de pace și prosperitate poporului român.

Între președintele Republicii Federale a Germaniei și ambasadorul Republicii Socialiste România a avut apoi loc o convorbire cordială.

„Cea mai distrugătoare acțiune lansată asupra bazei de la Da Nang”

- Pagube evaluate la 48 milioane de dolari
- 20 de avioane și 15 elicoptere distruse

SAIGON 15 (Agerpres). — Marea bază militară aeriană americană de la Da Nang, care concentrează o mare parte a potențialului de luptă al S.U.A. din Vietnamul de sud, a fost în noaptea de vineri spre sâmbătă ținta unui puternic atac al unităților forțelor patriotice. Acțiunea, relatează corespondentul agenției United Press International, a fost declanșată imediat după miezul nopții, cînd pe neașteptate, obuze, mortiere și rachete au fost lansate asupra bazei. Au fost atinse depozitele de bombe și muniții,

astfel că, în mai puțin de 10 minute, uriașă bază a devenit o mare imensă de flăcări. Atacul a durat patruzeci de minute, dar, după cum apreciază agenția France Presse, el a reprezentat „cea mai distrugătoare acțiune lansată asupra bazei de la Da Nang” (atacată în alte două rînduri în cursul acestui an), fiind totodată una din cele mai puternice operații inițiate de patrioții de la începutul războiului. Pagubele materiale provocate de atacul patrioților sînt evaluate la aproximativ 48 de milioane dolari.

Întreaga bază — citează în legătură cu aceasta agenția U.P.I. declarațiile colonelului Robert Malloy — „este acoperită cu schije, și aproape fiecare avion are cîte o avarie”. În total, au fost distruse 20 de avioane: 8 bombardiere supersonice de vînătoare de tipul „F-4c Phantom”, 3 avioane „C-130 Hercules”, uriașe cvadrimotoare de transport și alte 10 aparate de tipul „Phantom”. Totodată se menționează că flăcările au distrus 15 elicoptere și două nave de luptă „F-8”. Au fost, de asemenea, atinse de tirul patrioților pistele de decolare, precum și patru clădiri unde erau cazați militarii americani.

Cu aproximativ o oră înainte de declanșarea atacului, o închisoare situată la aproximativ 30 de kilometri depărtare de Da Nang a fost prinsă sub focul patrioților. Garnizoana guvernamentală care o apăra a fost distrusă și, conform unui comunicat de la Saigon, aproximativ 1200 de patrioți și persoane civile arestate de autorități au fost eliberate.

ÎN LEGĂTURĂ CU CRIZA DIN ORIENTUL APROPIAT

Reuniunea șefilor unor state arabe

CAIRO 15 (Agerpres). — La Cairo s-a deschis sîmbătă dimineața o reuniune la care participă președintele R.A.U., Nasser, președintele Algeriei, Boumedienne, președintele Irakului, Aref, președintele Consiliului Suprem de Stat al Sudanului, Ismail al Azhari și președintele Siriei, Atassi. Obiectul convorbirilor, menționează agențiile de presă, se referă la evoluția situației în lumea arabă.

Ciocniri între forțele armate izraeliene și cele ale R.A.U.

CAIRO 15 (Agerpres). — În regiunea Canalului de Suez au continuat sîmbătă incidente între forțele armate izraeliene și cele ale R.A.U.

Un comunicat militar transmis de postul de radio Cairo informează că forțele izraeliene au deschis sîmbătă foc de artilerie și de mortiere asupra pozițiilor egiptene din regiunea Suez, Ismailia, Port Tewfik și Kabrit. Artileria egipteană a ripostat, reducînd la tăcere bateriile izraeliene. Postul de radio Cairo informează că aviația izraeliană a încercat să bombardeze localitatea Suez. Aviația egipteană a intervenit. Două avioane izraeliene au fost doborîte. Totodată, se spune în comunicat, aviația egipteană a bombardat forțele izraeliene la est de Suez. Avioanele egiptene s-au reîntors la bază.

TEL AVIV 15 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al armatei izrael-

Dezbaterile din sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 15. Trimisul special Agerpres, R. Căplescu, transmite: După adoptarea rezoluției în problema Ierusalimului, în ședința de vineri după-amiază a sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., președintele Adunării Generale, Abdul Rahman Pazhwak, a dat citire unei scrisori adresate diferitelor grupuri care au proce-

dat la consultări în vederea găsirii unei soluții a crizei din Orientul Apropiat, acceptabilă tuturor părților. Subliniind că s-a scurs mult timp de la încheierea perioadei fixate inițial pentru consultări, el a precizat că este necesar ca Adunarea Generală să fie informată nu mai tîrziu de luni dimineața asupra rezultatului acestor consultări. „Fac din nou apel pentru a se depune toate eforturile ca activitatea acestei sesiuni extraordinare să se încheie cu un rezultat pozitiv”, se arată în încheierea scrisorii.

După terminarea ședinței, reprezentantul permanent al Pakistanului, Agha Shahi, a organizat o conferință de presă la care a declarat că votul reprezintă „cea mai clară expresie a poziției comunității mondiale față de modificarea statutului Ierusalimului”. Dacă Izraelul va ignora și noua rezoluție, a spus el, atunci un număr de state sînt pregătite să ceară convocarea Consiliului de Securitate pentru ca acest organ să-l oblige să se conformeze prevederilor ei. Agha Shahi a adăugat că așteaptă din partea secretarului general al O.N.U., U Thant, să înainteze un raport cu privire la aplicarea rezoluției în decursul unei perioade care să nu depășească o lună.

liene a declarat că sîmbătă artileria egipteană a deschis foc asupra forțelor izraeliene din regiunea Kabrit și Ferdan, de la nord de Ismailia. Aviația izraeliană a intrat în acțiune împotriva forțelor egiptene. În timpul luptelor din regiunea Port Tewfik două avioane egiptene au fost doborîte. Totodată, el a arătat că un avion izraelian a fost doborît.

★

CAIRO 15 (Agerpres). — Generalul Odd Bull, șeful Comisiei O.N.U. pentru supravegherea încetării focului în Orientul Apropiat, a sosit sîmbătă la Cairo, însoțit de patru observatori ai Națiunilor Unite, care urmează să se instaleze duminică într-o regiune situată pe malul vestic al Canalului de Suez. Agenția M.E.N. relatează că generalul Odd Bull urmează să aibă convorbiri cu oficialități ale Ministerului de Externe al R.A.U.

ÎNCHIEIEREA CONGRESULUI INTERNAȚIONAL MINIER

MOSCOVA 15 (Agerpres). La Moscova au luat sfîrșit lucrările celui de-al V-lea Congres internațional minier la care au participat delegații din 44 de țări. Delegația română la congres a fost condusă de Bujor Almășan, ministrul minelor. La congres au fost dezbătute 55 de referate cu privire la problemele mecanizării și automatizării minelor, posibilității utilizării electronicii în mine. S-a făcut, de asemenea, un schimb de informații în legătură cu cele mai noi realizări în construcția de mașini miniere.

POZIȚIA P. C. DIN ANGLIA

LONDRA 15 (Agerpres). — Ziarul „Morning Star” publică extrase din raportul prezentat la 8 iulie în fața Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie de Jack Woddis, șeful Secției internaționale a Comitetului Executiv. Exprîmînd poziția partidului față de criza din Orientul Mijlociu, raportorul arată: „Noi nu sprijinim un popor împotriva celui alt. Ne pronunțăm atît pentru drepturile poporului arab, cît și pentru cele ale poporului evreu din Orientul Mijlociu. Am sprijinit dreptul poporului evreu de a-și crea statul independent Izrael și de a trăi în cadrul unor frontiere sigure. Sprijinim însă în egală măsură drepturile popoarelor arabe — drepturile arabilor din Izrael de a se bucura de libertăți democratice depline, drepturile refugiaților arabi de a reveni sau de a prefera formula compensațiilor. Sprijinim drepturile popoarelor arabe vecine ale Izraelului de a trăi în pace și

securitate; respectîndu-și frontierele și excluzîndu-se orice intervenție din afară, ele pot să realizeze în țările lor schimbări sociale și economice fundamentale.

Înțelegem pe deplin dorința poporului izraelian de a se bucura de securitate și am condamnat apelurile extremiștilor arabi la distrugerea statului Izrael. În același timp, înțelegem felul în care au apărut resentimentele arabilor față de rolul reacționar și proimperialist al Izraelului în Orientul Mijlociu. Izraelul trebuie să caute să ajungă la o înțelegere cu mișcarea arabă de eliberare națională”.

Vorbînd despre necesitatea staționării unei păci trainice în Orientul Apropiat, raportorul și-a exprimat părerea că primul pas important pe această cale trebuie să fie retragerea forțelor izraeliene pe pozițiile deținute înainte de 4 iunie. „Dacă nu se ia această măsură, atunci în locul creării unei baze pentru rezolvarea altor pro-

bleme importante, cum ar fi situația refugiaților arabi, frontierele, accesul la căile maritime și recunoașterea existenței statului Izrael, va exista perspectiva unor conflicte și ostilități permanente”.

În continuare raportorul a criticat cu severitate guvernul britanic pentru atitudinea adoptată în timpul crizei. Deși pretinde că sprijină O.N.U., se spune în raport, prin acțiunile sale guvernul britanic subminează de fapt însăși temelii acestei organizații, ale cărei principii sînt întru totul opuse ideii obținerii de cuceriri teritoriale prin mijloace militare. În timpul crizei, a arătat raportorul, guvernul britanic a depus eforturi pentru a-și menține pozițiile imperialiste. În acest scop el se cramponează de imperialismul american, năzuind, totodată, să-și apere propriile interese. Scopul său este de a folosi atît forțele reacționare arabe cît și pe cele izraeliene pentru sprijinirea imperialismului în Orientul Mijlociu.

In Congo viața revine la normal

KINSHASA 15 (Agerpres). — În Congo (Kinshasa) viața revine la normal după ce unitățile armatei naționale congoleze au lichidat rebeliunea pusă la cale de mercenari în orașele Kisangani și Bukavu. Frontierele au fost redeschise, iar traficul aerian a fost reluat și restricțiile de circulație impuse cetățenilor străini au fost anulate. La Kinshasa sosesc avioane cu cetățeni străini și soldați congolezi venind de la Kisangani, unde au avut loc ciocniri cu mercenarii.

NIGERIA: Trupele federale au ocupat o parte a orașului Nsukka

LAGOS 15 (Agerpres). — Trupele federale nigeriene au pus stăpînire sîmbătă pe o parte a orașului Nsukka, unde se găsește centrul universitar. Orașul Nsukka este situat la 65 km de Enugu, capitala regiunii de est rebele, auto-proclamată de la începutul lunii iunie sub numele de Republica Biafra.

● ÎN PRIMELE CINCI LUNI ALE ANULUI GURENT, anunță postul de radio Patet Lao, forțele patriotice laotiene au doborît un număr de 142 avioane și elicoptere americane.

● CEL DE-AL XIV-LEA CONGRES DENTAR mondial al Federației dentare internaționale, la care au participat specialiști din 65 de țări, și-a încheiat lucrările. Delegații români la Congres au prezentat cu acest prilej 15 lucrări științifice, o masă chirurgicală, precum și un film documentar, menționat printre cele mai bune prezentări în cadrul concursului filmului științific dentar.

Prof. dr. Valerian Popescu a fost ales de către Adunarea Generală a Federației dentare internaționale membru al Biroului Comisiei de cercetare științifică a Federației dentare internaționale.

● DIN SURSE INFORMATE, corespondentul agenției Reuter transmite că guvernul indonezian a hotărît să redea companiei americane „Goodyear” o mare plantație de cauciu din

Sumatra de nord, trecută în proprietatea statului cu trei ani în urmă. În conformitate cu un alt acord, încă două plantații, aflate în prezent în proprietatea statului, vor fi reconcesionate companiilor străine.

● LA TAȘKENT A INTRAT ÎN FUNCȚIUNE un combinat pentru construcția de locuințe, utilat cu echipament achiziționat în Franța. Întreprinderea va produce panouri prefabricate mari pentru clădiri de 9—14 etaje, rezistente la cutremure pînă la gradul 9. Combinatul este al doilea de acest fel construit la Tașkent și are o productivitate de 6000 locuințe pe an.

● LA BOGOTA a fost dată publicității o declarație adoptată la întîlnirea reprezentanților partidelor comuniste din Columbia și Venezuela. Declarația adresează tuturor forțelor progresiste din cele două țări un apel la intensificarea luptei împotriva dominației monopolurilor americane în țările latino-americane.